

Dzieje Apostolskie

Глава 21

1. А як ми, розлучившись із ними, відчалили, то плвли просто і прибули до Коса, а другого дня до Родоса, і звідти до Патари. 2. І знайшовши корабель, що плв до Фінікії, увійшли та й попливли. 3. Коли виринув Кіпр, ми лишили його по лівиці й попливли до Сирії і пристали в Тирі, бо тут корабель мав викласти товар. 4. І, знайшовши учнів, перебували ми тут сім днів, а вони Павлові казали через Духа не йти до Єрусалима. 5. Коли ж нам скінчилися дні, ми вирушили й пішли, а нас проводили всі з жінками та дітьми аж поза місто, і, схиливши на березі коліна, помолилися, 6. попрощавшись один з одним і ввійшли до корабля, а вони повернулися додому. 7. Ми ж, зачавши плавбу з Тира, пристали до Птолемаїди і, привітавши братів, перебували в них один день. 8. Другого дня, вийшовши [ті, що з Павлом], прибули ми до Кесарії та завітали до господи Пилипа євангеліста, одного з сімох, і лишилися в нього. 9. Він мав чотири дочки - дівиці, що пророкували. 10. А як [ми] перебували багато днів, прийшов із Юдеї якийсь пророк, на ім'я Агав. 11. І коли прибув до нас і взявши Павлів пояс, зав'язав собі руки та ноги і сказав: Так звіщає Святий Дух: Мужа, якого є цей пояс, так зв'яжуть юдеї в Єрусалимі і видадуть у руки поган. 12. Як же почули ми це, то благали ми і місцеві, щоб він не йшов до Єрусалима. 13. А Павло відповів: Що ви робите, плачучи й розриваючи мені серце? Бо я готовий не тільки бути зв'язаним, але і вмерти в Єрусалимі за ім'я Господа Ісуса. 14. Як же він не піддавався, ми замовкли, сказавши: Хай діється Господня воля. 15. По цих же днях, приготувавшись, пішли ми до Єрусалима. 16. Прийшли з нами й деякі учні з Кесарії, які завели нас до того, в кого ми мали замешкати, до якогось Мнасона, кіпрянина, давнього учня. 17. Коли ми прибули до Єрусалима, брати прийняли нас з любов'ю. 18. А другого дня пішов Павло з нами до Якова, і всі старші посходилися. 19. Поздоровивши їх, розповідав він докладно все, що зробив Бог між поганями завдяки його служінню. 20. Вони ж, почувши, славили Бога та сказали йому: Чи бачиш, брате, скільки тисяч юдеїв, що повірили і всі - ревні оборонці закону. 21. Але сказано їм про тебе, що навчаєш усіх тих юдеїв, що між поганями, відступати від Мойсея, говорячи їм, щоб не обрізували дітей і не трималися звичаїв. 22. Отже, що це? Напевне [юрба збіжиться, бо] почують, що ти прийшов. 23. Тож зроби те, що тобі радимо. Є в нас чотири мужі, що склали на себе обітницю. 24. Візьми їх, та й очисться з ними, і видатки за них заплати, щоб обстригти голову. І всі дізнаються, що те, що почули про тебе, - неправда, але що і сам наслідуєш і зберігаєш закон. 25. Про тих же поган, що повірили, ми писали, розсудивши, щоб [вони не дотримувалися нічого з цих, лише, щоб] оберігали себе від ідоложертовного, і крові, і задушеного, і розпусти. 26. Тоді Павло, взявши мужів, другого дня з ними очистився і ввійшов до храму, сповіщаючи закінчення днів очищення, коли принесеться за кожного з них приношення. 27. А коли мали скінчитися сім днів, ті юдеї, що в Азії,

побачивши його в храмі, підбурили всю юрбу і наклали на нього руки, **28.** вигукуючи: Мужі ізраїльські, допоможіть! Це людина, що всіх усюди навчає проти народу й закону, і цього місця. Та ще й греків увів до храму, і збезчестив це святе місце! **29.** Бо побачили вони Трохима Ефеського з ним у місті і думали, що його Павло ввів до храму. **30.** Заметушилося ж усе місто, і було збіговисько народу, і, схопивши Павла, тягли його геть із храму, а двері негайно зачинено. **31.** Як же намагалися вони його вбити, звістка дійшла до тисяцького чоти, що весь Єрусалим заворушився. **32.** Він, зараз узявши вояків та сотників, подався до них, а вони, побачивши тисяцького й вояків, перестали бити Павла. **33.** Тоді приступивши ж, тисяцький схопив його, і наказав зв'язати двома залізними кайданами, і випитував, хто він є і що зробив. **34.** Але кожен що інше кричав у юрбі. Він же, не можучи докладно зрозуміти через заколот, наказав відвести його в табір. **35.** Коли ж був на сходах, трапилося, що вояки мушили нести його перед юрбою, **36.** бо слідом ішла безліч народу та кричала: Геть його! **37.** Як мали ж увійти до табору, Павло каже тисяцькому: Чи можна мені щось тобі сказати? Той відповів: То ти вмієш по-грецькому? **38.** Чи ти часом не той єгиптянин, що перед цими днями вчинив заколот і вивів у пустиню чотири тисячі потаємних убійників? **39.** А Павло відповів: Я чоловік - юдей із Тарса в Килікії, громадянин славного міста. Благаю тебе, дозволь мені промовити до народу. **40.** Коли той дозволив йому, Павло, стоячи на сходах, махнув рукою до народу. А як настала велика тиша, крикнув юдейською мовою, кажучи:

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса